

Ταξίδι

Ηλιοστάλαχτη μέρα στην άκρη της Άνοιξης
Μια ανάσα πράσινη
Μια ανάσα ανθισμένη

Γαλαζόχρωμη αύρα ως το κάθε μου κύτταρο.

Αρώματα αναδύονται από τα βόθρα της δύμησης
Πολυάχτιδοι στίχοι
Μελωδία τετράφυλλη

Δοξάρι στις χορδές της ψυχής μου
Η θάλασσα.

Έλα να βρεις το σκοπό που σου δίνεται
Από κύμα βουνίσιο
Έλα να μπεις στο χορό που ανοίγεται
Σε βουνό πελαγίσιο

Έλα να δεις το νησί να αφρολούζεται.

Ω χόματα ιερά των ηφαιστειών
Μητέρα γη
Μήτρα των θησαυρών της ζωής
Ω βουνά μου, αγάλματα Θεών
Λιονταρίσιες μου κρήνες
Ω ζεστό καλωσόρισμα
Πορφυρό κέρασμα του οινοχόου

Σε ένα ξωκλήσι ακουμπισμένος ο πόνος μας
Η σπίδα που πυρπολεί τη χαρά μας

Η φλόγα να δυναμώνει
Καθώς το γέλιο σου απλώνεται στους λόφους
Καθώς οι κελαηδισμοί των πουλιών
Ιριδίζουν στα μάτια σου

Η φλόγα να δυναμώνει
Καθώς η δίψα σου σβήνεται
Στην αμάραντη γνώση.

Ηλιοστάλαχτη η μέρα στην άκρη της Άνοιξης
Ένα μπουκέτο έρωτας
Ένα μπουκέτο αλήθεια

Μεγαλόπρεπη φύση
Την ομορφιά σου ταξίδεψα.

Τοπίο

Πώς κυβερνάς τα χρώματα
και σμίγουν όλα στο λευκό το ρόδο
που ευωδιάζει πλατύ χαμόγελο δροσιάς;

Πώς φέγγει η αθωότητα
τα μάτια σου κι ορίζει δυο κόρες
ανυπόταχτες να συγκερνούν το φως

Στου νου τα θεία δώματα
που η ίριδα σκορπίζει σπίδες
από της σκέψης σου τον νεαρό χορό;

Κι όταν τα πέπλα του καιρού
τον ουρανό σου σκιάζουν πώς παίρνεις
την απόφαση και φέρνεις τη βροχή;

Και πώς μετά στο απόβροχο
τα δάχτυλά σου φτάνουν τον Ήλιο
που 'χει άρχοντας στα ύψη του σταθεί;

Μου λες να μη ρωτάω «πώς»
αφού οδηγεί η καρδιά σου κι έχεις
στην εποπτεία σου τοπίο του φωτός

Όλα κυλούν απ' την αρχή
της φύσης των πραγμάτων και μέσα
στην ουσία τους όλα φεγγοβολούν.